

בבא בתרא ב

מאי מחיצה?

פלוגתא - חלוקה	גודא - כותל	
ותרי מחצת העצה	מחיצת הכרם שנפרצה - אומר לו גדור, חזרה ונפרצה - אומר לו גדור, נתיאש הימנה ולא גדרה - ה"ז קידש וחייב באחריות	חיזוק
וכיון דרצו - בונין את הכותל בעל כרחו	טעמא דרצו, הא לא רצו - אין מחייבין אותו	איך לקרוא את המשנה
כן	לא	האם חיזוק ראייה נחשב נזק?
אי הכי, האי "שרצו לעשות מחיצה", "שרצו לחצות" מבעי ליה!	אלא מאי? גודא, "בונין את הכותל" "בונין אותו" מבעי ליה!	קושי
	אי תנא "אותו", הוה אמינא במסיפס בעלמא, קמ"ל "כותל"	תירוץ
	בונין את הכותל באמצע וכו'. פשיטא!	עוד קושי
	לא צריכא, דקדים חד ורצייה לחבריה, מהו דתימא מצי א"ל: כי איתרצאי לך - באוירא, בתשמישתא לא איתרצאי לך, קמ"ל	תירוץ

ניסיונות להוכיח שהיזק ראייה נחשב היזק

הדחיה	המקור
גינה שאני, כדרי אבא, דאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב: אסור לאדם לעמוד בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת בקמותיה. קושי: והא וכן קתני! תירוץ: אגויל וגזית	וכן בגינה!
נפל שאני. קושי: ודקארי לה מאי קארי לה? תירוץ: סיפא איצטריכא ליה: מד' אמות ולמעלה - אין מחייבין אותו.	כותל חצר שנפל - מחייבין אותו לבנות עד ד' אמות!
הזיקא דרבים שאני.	כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר; ש"מ: היזק ראייה שמיה היזק!
לא, במסיפס בעלמא	אין חולקין את החצר עד שיהא בה ד' אמות לזה וד' אמות לזה; הא יש בה כדי לזה וכדי לזה - חולקין, מאי לאו בכותל!
הזיקא דבית שאני	החלונות, בין מלמעלה בין מלמטה ובין מכנגדן - ד' אמות; ותני עלה: מלמעלן - כדי שלא יציץ ויראה, מלמטן - כדי שלא יעמוד ויראה, מכנגדן - כדי שלא יאפיל!
שאני התם, דאמר ליה בעל החצר לבעל הגג: לדידי קביעה לי תשמישי, לדידך לא קביעה לך תשמישתך, ולא ידענא בהי עידנא סליקא ואתית דאיצטנע מינך	דאמר רב נחמן אמר שמואל: גג הסמוך לחצר חבירו - עושין לו מעקה גבוה ד' אמות!